

## Εικαστική συγγένεια Αλέκου Κοντόπουλου με Δομήνικο Θεοτοκόπουλο

/ [Πεμπτούσια](#)



Μια ιδιαίτερης σημασίας εκδήλωση θα λάβει χώρα στην Δημοτική Βιβλιοθήκη αγίας Παρασκευής Μουσείο Αλέκου Κοντόπουλου, με αφορμή τη συμπλήρωση 40 χρόνων από το θάνατο του μεγάλου Έλληνα ζωγράφου και διανοητή Αλέκου Κοντόπουλου. Πρόκειται για την διάλεξη με θέμα: «Η ζωή και το έργο του Αλέκου Κοντόπουλου - Εκλεκτικές συγγένειες με το έργο του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου» την οποία θα δώσει τη Δευτέρα 18 Μαΐου 2015, «Διεθνή ημέρα Μουσείων», η ιστορικός τέχνης και Έφορος της Δημοτικής Πινακοθήκης Λαμίας «Αλέκος Κοντόπουλος», Έφη Παπαευθυμίου.



Η εκλεκτή ομιλήτρια θα αναφερθεί στην καλλιτεχνική διαδρομή του Αλέκου Κοντόπουλου, από τα εφηβικά και πρώιμα νεανικά χρόνια του στη Λαμία έως την

πλήρη καταξίωσή του ως ζωγράφου και πρωτοπόρου της Αφαίρεσης, ήδη από τη δεκαετία του '50 και μέχρι το τέλος της ζωής του και θα ανιχνευθούν οι συγγένειες, κυρίως υπό το πρίσμα του πώς η πνευματικότητα του έργου του El Greco, μεταγράφεται στην αφηρημένη ζωγραφική του Αλέκου Κοντόπουλου και στον 20<sup>ο</sup> αιώνα. Στο κλείσιμο της ομιλίας θα προβληθεί αρχειακό υλικό για τον ίδιο τον ζωγράφο. Θα προηγηθεί ξενάγηση στην οικία-εργαστήριο στις 7.00μ.μ και στις 7.30μ.μ. Η εκδήλωση-ομιλία θα λάβει χώρα στο αναγνωστήριο της Κεντρικής Βιβλιοθήκης, Αλέκου Κοντόπουλου 13, στις 8:00 μ.μ.

Λίγα λόγια για τον Αλέκο Κοντόπουλο:

«Εύστοχα έχει χαρακτηριστεί «ποιητής ζωγράφος» και «ζωγράφος του νέου Ουμανισμού». Δημιουργός και στοχαστής αποβλέπει πάντα να δώσει το εσωτερικό περιεχόμενο των θεμάτων του, με έμφαση στις καθαρά ζωγραφικές αξίες, να εκφράσει τις καθαρά προσωπικές του απαντήσεις στα εξωτερικά ερεθίσματα και τα προβλήματα της Τέχνης και της ζωής. Καλλιτέχνης της γενιάς του '30 συγκαταλέγεται στους πρωτοπόρους της αφαίρεσης στην Ελλάδα. Ξεκινά από τον ακαδημαϊσμό που διδάχτηκε στη Σχολή, περνά στο ρεαλιστικό εξπρεσιονισμό μετά τη μαθητεία του στο Παρίσι και βαθμιαία, μέσα από αργές διαδικασίες ωρίμανσης οδηγείται, στις αρχές της δεκαετίας του '50, στην παραστατική αφαίρεση, αφού διαπιστώνει ότι «ο εξπρεσιονιστικός αφαιρετισμός ... δεν ανανέωσε κατά βάθος το αίτημα του καιρού μας». Αυτό το στάδιο θα κρατήσει έως το 1959 περίπου, οπότε προσανατολίζεται στην πλήρη ανεικονικότητα της γραφής του ,χωρίς ποτέ να πάψει να καταβυθίζεται βαθιά εντός του ανασύροντας στην επιφάνεια μορφές που σηματοδοτούν την καλλιτεχνική του ευαισθησία και ειλικρίνεια και συγκροτούν μία ολοκληρωμένη πνευματική παραγωγή.

Όπως έγραψε ο Louis Frederic στη μονογραφία του για τον Αλέκο Κοντόπουλο: «Δεν πρόκειται να συγκρίνουμε το έργο του Αλέκου Κοντόπουλου με αυτό ενός άλλου ζωγράφου. Ο Κοντόπουλος πήρε μία ιδιαίτερη θέση στη Μοντέρνα Ελληνική τέχνη, μία θέση που δεν έχει καλυφθεί από τον καιρό εκείνο του άλλου μεγαλοφυή Έλληνα, του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου.»